

Învățători mincinoși

Textul de memorat: „Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.” (Ioan 17:17)

Duminică, Profeti și învățători mincinoși

1. **2 Petru 2:1-3,10-22;** 1. În norod s-au ridicat și proroci mincinoși, cum și între voi vor fi învățători mincinoși, care vor strecura pe furiș erezii nimicitoare, se vor lepăda de Stăpânul care i-a răscumpărat și vor face să cadă asupra lor o pierzare năprasnică.
2. Mulți îi vor urma în destrăbălările lor. Și, din pricina lor, calea adevărului va fi vorbită de rău.
3. În lăcomia lor vor căuta ca prin cuvântări înșelătoare să aibă un câștig de la voi. Dar osânda îi paște de multă vreme, și pierzarea lor nu dormitează.
- 10.** mai ales pe cei ce, în pofta lor necurată, umblă poftind trupul altuia și disprețuiesc stăpânirea. Ca niște îndrăzneți și încăpățânați ce sunt, ei nu se tem să batjocorească dregătoriile,
11. pe când îngerii, care sunt mai mari în tărie și putere, nu aduc înaintea Domnului nicio judecată batjocoritoare împotriva lor.
12. Dar aceștia, ca niște dobitoace fără minte, din fire sortite să fie prinse și nimicite, batjocorind ce nu cunosc, vor pieri în însăși stricăciunea lor
13. și își vor lua astfel plata cuvenită pentru nelegiuirea lor. Fericirea lor este să trăiască în plăceri ziua în amiaza mare. Ca niște întinați și spurcați, se pun pe chefuit la mesele lor de dragoste, când ospătează împreună cu voi.
14. Le scapără ochii de preacurvie și nu se satură de păcătuit. Momesc sufletele nestatornice, au inima deprinsă la lăcomie, sunt niște blestemați!
15. După ce au părăsit calea cea dreaptă, au rătăcit și au urmat calea lui Balaam, fiul lui Bosor, care a iubit plata fărădelegii.
16. Dar a fost muștrat aspru pentru călcarea lui de lege: o măgăriță necuvântătoare, care a început să vorbească cu glas omenesc, a pus frâu nebuniei prorocului.
17. Oamenii aceștia sunt niște fântâni fără apă, niște nori alungați de furtună; lor le este păstrată negura întunericului.
18. Ei vorbesc cu trufie lucruri de nimic, momesc, cu poftele cărnii și cu desfrânări, pe cei ce de abia au scăpat de cei ce trăiesc în rătăcire.
19. Le fâgăduiesc slobozenia, în timp ce ei înșiși sunt robi ai stricăciunii. Căci fiecare este robul lucrului de care este biruit.
20. În adevăr, dacă, după ce au scăpat de întinăciunile lumii, prin cunoașterea Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, se încurcă iarăși și sunt biruiți de ele, starea lor de pe urmă se face mai rea decât cea dintâi.
21. Ar fi fost mai bine pentru ei să nu fi cunoscut calea neprihănirii, decât, după ce au cunoscut-o, să se întoarcă de la porunca sfântă care le fusese dată.
22. Cu ei s-a întâmplat ce spune zicala adevărată: "Câinele s-a întors la ce vărsase" și "scroafa spălată s-a întors să se tăvălească iarăși în mocirlă."

Luni, Adevărata libertate în Hristos

2. **2 Petru 2:18-21;** 18. Ei vorbesc cu trufie lucruri de nimic, momesc, cu poftele cărnii și cu desfrânări, pe cei ce de abia au scăpat de cei ce trăiesc în rătăcire.
19. Le fâgăduiesc slobozenia, în timp ce ei înșiși sunt robi ai stricăciunii. Căci fiecare este robul lucrului de care este biruit.

20. În adevăr, dacă, după ce au scăpat de întinăciunile lumii, prin cunoașterea Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, se încurcă iarăși și sunt biruiți de ele, starea lor de pe urmă se face mai rea decât cea dintâi.
21. Ar fi fost mai bine pentru ei să nu fi cunoscut calea neprihănirii, decât, după ce au cunoscut-o, să se întoarcă de la porunca sfântă care le fusese dată.
3. **Ioan 8:34-36**; 34. "Adevărat, adevărat vă spun", le-a răspuns Isus, "că oricine trăiește în păcat este rob al păcatului.
35. Și robul nu rămâne pururi în casă; fiul, însă, rămâne pururi.
36. Deci dacă Fiul vă face slobozi, veți fi cu adevărat slobozi.

Marti, Întoarcerea la vechile păcate

4. **2 Petru 2:17-22**; 17. Oamenii aceștia sunt niște fântâni fără apă, niște nori alungați de furtună; lor le este păstrată negura întunericului.
18. Ei vorbesc cu trufie lucruri de nimic, momesc, cu poftele cărnii și cu desfrânări, pe cei ce de abia au scăpat de cei ce trăiesc în rătăcire.
19. Le făgăduiesc slobozenia, în timp ce ei înșiși sunt robi ai stricăciunii. Căci fiecare este robul lucrului de care este biruit.
20. În adevăr, dacă, după ce au scăpat de întinăciunile lumii, prin cunoașterea Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, se încurcă iarăși și sunt biruiți de ele, starea lor de pe urmă se face mai rea decât cea dintâi.
21. Ar fi fost mai bine pentru ei să nu fi cunoscut calea neprihănirii, decât, după ce au cunoscut-o, să se întoarcă de la porunca sfântă care le fusese dată.
22. Cu ei s-a întâmplat ce spune zicala adevărată: "Câinele s-a întors la ce vărsase" și "scroafa spălată s-a întors să se tăvălească iarăși în mocirlă."
- Matei 12:43-45**; 43. Duhul necurat, când a ieșit dintr-un om, umblă prin locuri fără apă, căutând odihnă, și n-o găsește.
44. Atunci zice: "Mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieșit. Și, când vine în ea, o găsește goală, măturată și împodobită.
45. Atunci se duce și ia cu el alte șapte duhuri mai rele decât el: intră în casă, locuiesc acolo, și starea din urmă a omului acestuia ajunge mai rea decât cea dintâi. Tocmai așa se va întâmpla și cu acest neam viclean."

Miercuri, Cum tratează Dumnezeu păcatul

5. **2 Petru 2:1-22**; 1. În norod s-au ridicat și proroci mincinoși, cum și între voi vor fi învățători mincinoși, care vor strecura pe furiș erezii nimicitoare, se vor lepăda de Stăpânul care i-a răscumpărat și vor face să cadă asupra lor o pierzare năprasnică.
2. Mulți îi vor urma în destrăbălările lor. Și, din pricina lor, calea adevărului va fi vorbită de rău.
3. În lăcomia lor vor căuta ca prin cuvântări înșelătoare să aibă un câștig de la voi. Dar osânda îi paște de multă vreme, și pierzarea lor nu dormitează.
4. Căci dacă n-a cruțat Dumnezeu pe îngerii care au păcătuit, ci i-a aruncat în Adânc, unde stau înconjurați de întuneric, legați cu lanțuri și păstrați pentru judecată;
5. dacă n-a cruțat El lumea veche, ci a scăpat pe Noe, acest propovăduitor al neprihănirii, împreună cu alți șapte inși, când a trimis potopul peste o lume de nelegiuți;
6. dacă a osândit El la pieire și a prefăcut în cenușă cetățile Sodoma și Gomora, ca să slujească de pildă celor ce vor trăi în nelegiuire,
7. și dacă a scăpat pe neprihănitul Lot, care era foarte întristat de viața destrăbălată a acestor stricați;
8. (căci neprihănitul acesta, care locuia în mijlocul lor, își chinuia în toate zilele sufletul lui neprihănit, din pricina celor ce vedea și auzea din faptele lor nelegiuite)
9. înseamnă că Domnul știe să izbăvească din încercare pe oamenii cucernici și să păstreze pe cei nelegiuți, ca să fie pedepsiți în ziua judecății:

10. mai ales pe cei ce, în pofta lor necurată, umblă poftind trupul altuia și disprețuiesc stăpânirea. Ca niște îndrăzneți și încăpățânați ce sunt, ei nu se tem să batjocorească dregătoriile,
11. pe când îngerii, care sunt mai mari în tărie și putere, nu aduc înaintea Domnului nicio judecată batjocoritoare împotriva lor.
12. Dar aceștia, ca niște dobitoace fără minte, din fire sortite să fie prinse și nimicite, batjocorind ce nu cunosc, vor pieri în însăși stricăciunea lor
13. și își vor lua astfel plata cuvenită pentru nelegiuirea lor. Fericirea lor este să trăiască în plăceri ziua în amiaza mare. Ca niște întinați și spurcați, se pun pe chefuit la mesele lor de dragoste, când ospătează împreună cu voi.
14. Le scapără ochii de preacurvie și nu se satură de păcătuit. Momesc sufletele nestatornice, au inima deprinsă la lăcomie, sunt niște blestemați!
15. După ce au părăsit calea cea dreaptă, au rătăcit și au urmat calea lui Balaam, fiul lui Bosor, care a iubit plata fărădelegii.
16. Dar a fost muștrat aspru pentru călcarea lui de lege: o măgăriță necuvântătoare, care a început să vorbească cu glas omenesc, a pus frâu nebuniei prorocului.
17. Oamenii aceștia sunt niște fântâni fără apă, niște nori alungați de furtună; lor le este păstrată negura întunericii.
18. Ei vorbesc cu trufie lucruri de nimic, momesc, cu poftele cărnii și cu desfrânări, pe cei ce de abia au scăpat de cei ce trăiesc în rătăcire.
19. Le făgăduiesc slobozenia, în timp ce ei înșiși sunt robi ai stricăciunii. Căci fiecare este robul lucrului de care este biruit.
20. În adevăr, dacă, după ce au scăpat de întinăciunile lumii, prin cunoașterea Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, se încurcă iarăși și sunt biruiți de ele, starea lor de pe urmă se face mai rea decât cea dintâi.
21. Ar fi fost mai bine pentru ei să nu fi cunoscut calea neprihănirii, decât, după ce au cunoscut-o, să se întoarcă de la porunca sfântă care le fusese dată.
22. Cu ei s-a întâmplat ce spune zicala adevărată: "Câinele s-a întors la ce vărsase" și "scroafa spălată s-a întors să se tăvălească iarăși în mocirlă."

2 Petru 3:1-7; 1. Preaiubiților, aceasta este a doua epistolă pe care v-o scriu. În amândouă caut să vă trezesc mintea sănătoasă, prin înștiințări,
2. ca să vă fac să vă aduceți aminte de lucrurile vestite mai dinainte de sfinții proroci și de porunca Domnului și Mântuitorului nostru, dată prin apostolii voștri.
3. Înainte de toate, să știți că în zilele din urmă vor veni batjocoritori plini de batjocuri, care vor trăi după poftele lor
4. și vor zice: "Unde este făgăduința venirii Lui? Căci, de când au adormit părinții noștri, toate rămân așa cum erau de la începutul zidirii!"
5. Căci înadins se fac că nu știu că odinioară erau ceruri și un pământ scos prin Cuvântul lui Dumnezeu din apă și cu ajutorul apei
6. și că lumea de atunci a pierit tot prin ele, înecată de apă.
7. Iar cerurile și pământul de acum sunt păzite și păstrate, prin același cuvânt, pentru focul din ziua de judecată și de pieire a oamenilor nelegiuți.

Iuda 1:4-19; 4. Căci s-au strecurat printre voi unii oameni, scriși demult pentru osânda aceasta, oameni neevlavioși, care schimbă în desfrânare harul Dumnezeului nostru și tăgăduiesc pe singurul nostru Stăpân și Domn, Isus Hristos.
5. Vreau să vă aduc aminte, măcar că știți o dată pentru totdeauna toate aceste lucruri, că Domnul, după ce a izbăvit pe poporul Său din țara Egiptului, în urmă a nimicit pe cei ce n-au crezut.
6. El a păstrat pentru judecata zilei celei mari, puși în lanțuri veșnice, în întuneric, pe îngerii care nu și-au păstrat vrednicia, ci și-au părăsit locuința.
7. Tot așa, Sodoma și Gomora și cetățile dimprejurul lor, care se dăduseră ca și ele la curvie și au poftit după trupul altuia, ne stau înainte ca o pildă, suferind pedeapsa unui foc veșnic.
8. Totuși oamenii aceștia, târați de visările lor, își pangăresc la fel trupul, nesocotesc stăpânirea și batjocoresc dregătoriile.
9. Arhanghelul Mihail, când se împotriva diavolului și se certa cu el pentru trupul lui Moise, n-a îndrăznit să rostească împotriva lui o judecată de ocară, ci doar a zis: "Domnul să te mustre!"

10. Aceștia, dimpotrivă, batjocoresc ce nu cunosc și se pierd singuri în ceea ce știu din fire, ca dobitoacele fără minte.
11. Vai de ei! Căci au urmat pe calea lui Cain! S-au aruncat în rătăcirea lui Balaam, din dorința de câștig! Au pierit într-o răscoală ca a lui Core!
12. Sunt niște stânci ascunse la mesele voastre de dragoste, unde se ospătează fără rușine împreună cu voi și se îndoapă de-a binelea; niște nori fără apă, mânați înoace și încolo de vânturi, niște pomi tomnatici fără rod, de două ori morți, dezrădăcinați;
13. niște valuri înfuriate ale mării, care își spumegă rușinile lor; niște stele rătăcitoare, cărora le este păstrată negura întunericului pentru vecie.
14. Și pentru ei a prorocit Enoh, al șaptelea patriarh de la Adam, când a zis: "Iată că a venit Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi,
15. ca să facă o judecată împotriva tuturor și să încredințeze pe toți cei nelegiuți de toate faptele nelegiuite pe care le-au făcut în chip nelegiuit și de toate cuvintele de ocară pe care le-au rostit împotriva Lui acești păcătoși nelegiuți."
16. Ei sunt niște cârtitori, nemulțumiți cu soarta lor; trăiesc după poftele lor; gura le este plină de vorbe trufașe și slăvesc pe oameni pentru câștig.
17. Dar voi, preaiubiților, aduceți-vă aminte de vorbele vestite mai dinainte de apostolii Domnului nostru Isus Hristos.
18. Cum vă spuneau că în vremurile din urmă vor fi batjocoritori, care vor trăi după poftele lor nelegiuite.
19. Ei sunt aceia care dau naștere la dezbinări, oameni supuși poftelor firii, care n-au Duhul.

2 Petru 2:12; *Dar aceștia, ca niște dobitoace fără minte, din fire sortite să fie prinse și nimicite, batjocorind ce nu cunosc, vor pieri în însăși stricăciunea lor*

Iuda 1:10; *Aceștia, dimpotrivă, batjocoresc ce nu cunosc și se pierd singuri în ceea ce știu din fire, ca dobitoacele fără minte.*

Joi, Alte lecții din Vechiul Testament

6. **2 Petru 2:6-16;** 6. dacă a osândit El la pieire și a prefăcut în cenușă cetățile Sodoma și Gomora, ca să slujească de pildă celor ce vor trăi în nelegiuire,
7. și dacă a scăpat pe neprihănitul Lot, care era foarte întristat de viața destrăbălată a acestor stricați;
8. (căci neprihănitul acesta, care locuia în mijlocul lor, își chinuia în toate zilele sufletul lui neprihănit, din pricina celor ce vedea și auzea din faptele lor nelegiuite)
9. înseamnă că Domnul știe să izbăvească din încercare pe oamenii cucernici și să păstreze pe cei nelegiuți, ca să fie pedepsiți în ziua judecății:
10. mai ales pe cei ce, în pofta lor necurată, umblă poftind trupul altuia și disprețuiesc stăpânirea. Ca niște îndrăzneți și încăpățânați ce sunt, ei nu se tem să batjocorească dregătoriile,
11. pe când îngerii, care sunt mai mari în tărie și putere, nu aduc înaintea Domnului nicio judecată batjocoritoare împotriva lor.
12. Dar aceștia, ca niște dobitoace fără minte, din fire sortite să fie prinse și nimicite, batjocorind ce nu cunosc, vor pieri în însăși stricăciunea lor
13. și își vor lua astfel plata cuvenită pentru neleguirea lor. Fericirea lor este să trăiască în plăceri ziua în amiaza mare. Ca niște întinați și spurcați, se pun pe chefuit la mesele lor de dragoste, când ospătează împreună cu voi.
14. Le scapără ochii de preacurvie și nu se satură de păcătuit. Momesc sufletele nestatornice, au inima deprinsă la lăcomie, sunt niște blestemați!
15. După ce au părăsit calea cea dreaptă, au rătăcit și au urmat calea lui Balaam, fiul lui Bosor, care a iubit plata fărădelegii.
16. Dar a fost muștrat aspru pentru călcarea lui de lege: o măgăriță necuvântătoare, care a început să vorbească cu glas omenesc, a pus frâu nebuniei prorocului.